

lande stemte for de to resolutionsudkast, der vedtoges, og imod samtlige afsnit af Sovjetunionens forslag.

Spørgsmålet blev behandlet i plenarmødet den 7. december 1951 på grundlag af rapportørens beretning. De af udvalget vedtagne to resolutionsudkast var sammenstillet i en fælles resolution. Sovjetunionen stillede påny sit ændringsforslag hertil, hvilket forkastedes med 5 stemmer mod 48. Forsamlingen vedtog herefter selve resolutionen med 48 stemmer mod 5, medens 1 (Jugoslavien) afholdt sig fra at stemme.

Til slut stemtes påny om Sovjetunionens i udvalget forkastede resolutionsforslag. Ved en stykkevis afstemning vedtoges afsnittet om oprettelsen af den diplomatiske forbindelse mellem Grækenland og Albanien og Bulgarien med 15 stemmer mod 10, medens 20 afholdt sig fra at stemme. Imidlertid forkastedes den samlede resolution med 5 stemmer mod 38; 6 stemte ikke.

Udvalget drøftede samtidig påny spørgsmålet om *hjemsendelsen af de græske børn*. Der forelå en beretning fra det af 5. plenarforsamling nedsatte tremandsudvalg*) samt et resolutionsforslag, gående ud på at søge optaget forhandlinger med de lande, der huser græske børn, om gennemførelse af foranstaltninger til deres hjemsendelse. Indtil da skulle behandlingen af selve spørgsmålet udsættes. Efter en kort forhandling godkendte udvalget udkastet med 49 stemmer; ingen stemte imod, medens østblokken afholdt sig fra at stemme. De skandinaviske lande stemte for forslaget.

Udvalget genoptog spørgsmålet den 29. januar 1952. Det fremgik af tremandsudvalgets beretning af 26. januar, at af de fire regeringer, Bulgarien, Rumænien, Ungarn og Tjecoslovakiet, der var indbudt til at forhandle med udvalget om børnenes hjemsendelse, havde kun Tjecoslovakiet modtaget indbydelsen. Den tjekeiske repræsentant havde imidlertid erklæret, at ingen af de 138 græske børn, der i øjeblikket befandt sig i Tjecoslovakiet, opfyldte de mel-

lem det internationale Røde Kors og det tjekeiske Røde Kors aftalte betingelser for hjemsendelse. Ikke desto mindre var det tjekeiske Røde Kors rede til at genoptage forhandlingerne med det internationale Røde Kors for om muligt at opnå praktiske resultater i de tilfælde, hvor der forelå mulighed for fuldstændig identificering af børnene og garantier for, at børnene ville blive sendt til deres forældre.

På dette grundlag forelagde repræsentanten for Den Dominikanske Republik et forslag, der gik ud på at anmode alle lande, der husede græske børn, om at træffe foranstaltninger til deres hjemsendelse, at fortsætte tremandsudvalget, at anmode Røde Kors' internationale komité og den internationale Liga af Røde Kors foreninger om at fortsætte deres arbejde på dette område, samt at anmode generalsekretæren om inden 7. plenarforsamling at holde medlemsregeringerne underrettet om de fremskridt, der måtte være opnået.

En række lande deltog i debatten, der var meget langstrakt og polemisk. Af den jugoslaviske repræsentants indlæg såvel som af tremandsudvalgets beretning fremgik, at hjemsendelsen af græske børn fra Jugoslavien gjorde gode fremskridt.

Det dominikanske resolutionsforslag godkendtes den 30. januar 1952 med 44 stemmer, deriblandt Danmarks, ingen imod, 5 (østblokken) afholdt sig fra at stemme.

Resolutionen vedtoges i plenarforsamlingen den 2. februar 1952 med 51 stemmer, deriblandt de nordiske lande, 5 afholdt sig fra at stemme.

8. Libyen.

a. Årsberetning fra De Forenede Nationers kommissær og de administrerende magter.
(Dagsordenens punkt 20).

Fra De Forenede Nationers kommissær for Libyen forelå der den 2. årsberetning, ligesom de administrerende magter, Frankrig og Storbritannien havde afgivet rapporter om deres styre af henholdsvis Fezzan og Cyrenaica-Tripolitania. Disse beretninger

*) Se beretn. 5. saml. s. 18.